

הארה שבהסתרה

אמנית: ג'נט שאר-ישוב, צורפת ואמנית, ירושלים
חנוכייה עם סיפור: שנזכה לראות

יום ט' בתמוז לפני חמש עשרה שנה קישט את סלון ביתנו בבלונים צבעוניים. על השולחן עמדה עוגת יום הולדת. שקיות הממתקים כבר היו מוכנות. התרגשנו כמו בכל יום הולדת במשפחה. מקום של כבוד אנו מעניקים לעיתוי האישי. היחס האישי שווה, ובכלל ההווי המשפחתי החם והמלוכד. עיניה של בת ההולדת התורנית, נאווה בת העשר, נצצו בברק מאושר ששימח אותי. אימא נהנית לראות את ילדיה רגועים, מרוצים, ושמחים. ואז הגיע שלב הברכות. הילדים שפעו פניני איחולים חמים יצירתיים שווים תיעוד. לאחר סבב הברכות החזירה נאווה איחולים, וסיימה בקול מתוק: "שנזכה לראות את המשיח". עשר פעמים הרימו אותה על כיסא.

לשנה הבאה בט' בתמוז נשארנו רק באיחול, "שנזכה לראות את המשיח"...

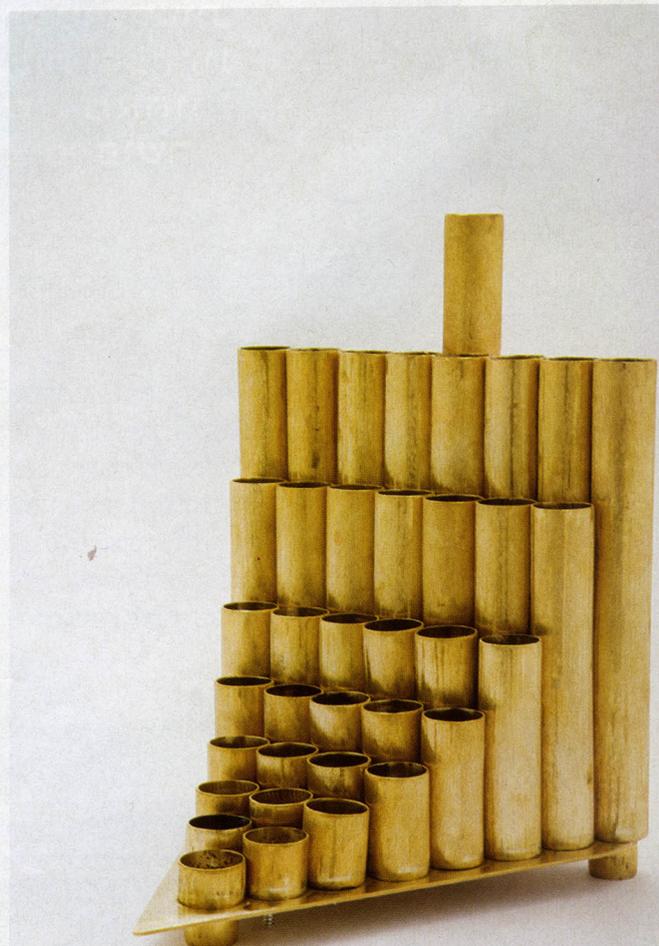
הפיקדון הוחזר למקומו הגבוה. התחברתי לסיפור על רבי מאיר, שאשתו שאלה אותו: בא אדם ונתן לי פיקדון, ועכשיו בא ליטול אותו, נחזיר לו או לא? אמר לה: בת, מי שיש פיקדון אצלו אינו צריך להחזירו? יהי שם השם מבורך. גיליתי בי כוחות מפתיעים. השלמה. הכנעה. הודיה על היש.

עברו שנים. גידלתי את הילדים. במשך שלוש שנים הפעלתי חוגי נגרות לבנים, בעיקר כדי לתת תעסוקה לילדים בבית, שהיו אז קטנים. יחד עם הקבוצות הם הכינו עבודות מיוחדות מעץ ומגבס. בט' בתמוז, שבע שנים, לאחר חגיגת יום ההולדת האחרונה של נאווה, נולד נכד במשפחה.

באותו היום בשנה לאחר מכ- נולד נכד נוסף. הרגשתי סימן אהבה מהבורא. תחושה של אור גבוה, גנוז, שאי אפשר להסביר. רק להרגיש.

כעבור ארבע שנים נוספות נולד נכד נוסף, באותו היום. מאז בכל שנה, כשאנו חוגגים ביום ההולדת המיוחד, אני מתרגשת מחדש לשמוע בין פניני האיחולים הילדותיים את ברכת ההדרן של נאווה "שנזכה לראות את המשיח".

ולם רואים אותה בלבד, מביטים בה בערגה. חמש אמניות לא הסתפקו. הן צרבו, צרפו, התיכו, הלחימו, היכו על סדן, ויצרו ממסד עד קנים ובזיכים, חנוכיות אומנות מושקעות. התוצאה המאירה- לרשות הרבים. עכשיו הן מהדרות ומגלות; הסוד האישי מאחורי החנוכיות.

נס מעולה הייה פה

'מעולה' מציגה: מוצרים קלים לאירוח בחג החנוכה

מעולה ✓

בהשגחת הברוך פני יהושע אבן ג'יריה החורג

מעולה מציעה לכם לכבוד החג, מוצרים איכותיים, מגוונים וקלים להכנה ביניהם: גלילי וופל, עוגיות קרמיות, וופל בלגי, גליליות, וופל, מרשמלו להשיג בחנויות המוכרות

באור פניך

אמנית: רבקה קוק, צורפת כלי כסף ותכשיטים ייחודיים בעבודת יד, כרמיאל חנוכיה עם סיפור: שנוכה להעלות את האור בקודש

הברית של בני השלישי התקיימה ביום שישי. ליל שבת שלאחריה תקפו אותי כאבי ראש אימים, שלא יכולתי לשאת. הרגשתי כעין פיצוץ בתוך הראש. הדופק ירד לארבעים, וכך גם לחץ הדם. בזכות רופא המשפחה נשלחתי בדחיפות לבית החולים. שם התברר שישנו דימום בקרום המוח. נאלצו להרדים אותי. ארבע ימים שהיתי בטיפול נמרץ במצב של סכנת חיים. ידוע רק על עוד אחד עשר אנשים בעולם חוץ ממני שסבלו מתופעה כזו. רובם נותרו פגועים ומשותקים בצורה זו או אחרת.

כל מכרינו ששמעו את שקרה, נרתמו כאחד לעזרתנו. כל אחד הציע את עזרתו בכל מה שיכל. כולם דאגו לתפילות ולימוד בכל מקום שהייתה להם השפעה. התברר שבכל רחבי הארץ ובישיבות רבות התפללו ולמדו לזכותי.

מעבר לכוח והעידוד שנתנה לנו האחווה, זכינו לשרשרת של ניסים גדולים:

כשבועיים לפני האירוע, התקיים כינוס רופאים, בו דנו בדיוק בנושא זה. זוהי תופעה נדירה מאד, ובחירת הנושא עוררה פליאה בקרב הרופאים שהשתתפו בדיון. בעקבות דיון זה ידעו הרופאים שטיפלו בי בדיוק מה עליהם לעשות.

לאחר ארבעה ימים כשאני מורדמת בטיפול נמרץ, ואחרי שעברתי בדיקות שונות ולא פשוטות, נוכחו שהדימום נספג, ויכלו להסיר את ההרדמה.

כעת היה מוטל על הרופאים לבדוק מהן התוצאות שלו. תחילה ניסו לבדוק אם אני יכולה לעמוד. לא רק שעמדתי, אלא הלכתי בכוחות עצמי! זה היה מפתיע ומדהים. כל הרופאים באו לחזות בפלא בעיניהם. כל הבדיקות הגופניות והקוגניטיביות השונות כמו בדיקת זיכרון, ריכוז ועוד העלו שיצאתי ללא כל פגע! הרגשתי, שכאשר התאחדו כולם סביב דאגה לזולת, ראינו ניסים ונפלאות.

לבני הרביעי, שנוגד כשנתיים אחרי הניסים שראינו, קראנו אהרון בשמו של אהרון הכהן, שהיה רודף שלום, וזכה להעלות את האור בקודש.

בחצוצרות

אמנית: שושנה ועקנין, כימאית וצורפת יודאיקה, ירושלים
חנוכייה עם סיפור: אור בלב אחד

ירושלים של מעלה. אבא, חכם יעקב, חברות נעורים של הגאון הגדול ר"ע יוסף זצ"ל, חוזר מסדר לימוד מעמיק בבית המדרש. לאחר ארוחה ומנוחה קצרה שוב הוא עם הספר. שתי ספריות גדושות בחדרו המקושת בעיצוב ארכיטקטי ירושלמי עתיק. על מיטת עץ או על כורסא ליד שולחן הוא יושב רכון לומד. מן המטבח זוכרת את עצמי עוקבת אחר פסיעותיה של אימא, כאשר בידיה ספל קפה. בצניעות אופיינית עברה את הפרודודור הרחב. הניחה, וחזרה אל המטבח.

לאחר פסק זמן שבה להחזיר את הספל. לא שוכחת את זרם העונג.

העיניים שלה נצצו. הקריבה לפיה את טיפות השיריים. לגמה את השארית. "לא פסיק פומיה מגירסא" אמרה, ורוותה מאושר.

התורה שלו היא גם שלה. הקפה שלה, גם שלו. הוא המשיך ללמוד במנגינה ממותקת. נשמתי.

שנים עברו. ברוך ד', הונחלה הדרך לדורות נוספים. לעת זקנותם, כשחלתה אמי באירוע מוחי, הגיב אבי: "לעושי רצונו ק, ואיתי מה...", העריך אותה יותר ממנו.

כוח של תורה. כוח של אחדות. כוח של עוצמה.

אדוות חכמה

אמנית: שרה בורנשטיין, צורפת וראש המגמה לצורפות ב"אומן" המרכז לאומנות חזותית
חנוכייה עם סיפור: מלאה הארץ דעה את ד'

גדלתי בבית, בו כלי כסף היו דבר שבשגרה. אבי שיחי', היה בעל חנות לממכר כלי כסף. כאשר הייתה מזדמנת לפניו עסקה, ובה "מציאה", היה רוכש אותה לביתנו לפאר את שולחן השבת.

אחת העסקאות המוצלחות הייתה רכישת שתי קנדלברות בנות חמשה קנים כל אחת. אמי שתחי' הדליקה בהן מדי ערב שבת עשרה בזיכים מלאים שמן זית.

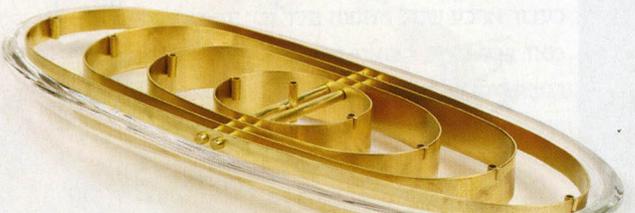
בערב אחד בהיר כשהייתי בחורה צעירה, יצאתי מביתנו. כשחזרתי כעבור שעה, לא יכולתי לפתוח את הדלת. היו גנבים בבית !!! במו אזוני שמעתי, איך נצורים כל כלי הכסף הרבים והכבדים בציפות של שמיכות, ונגנבים. לאחר ההלם הראשוני של כל המשפחה, פצחו אבי ואחי בריקוד הודיה לה'. קבלנו את הדין באהבה, וניגשנו לאמוד את הנזק. בלטו בחסרונן הקנדלברות המיוחדות של אמי.

תהיתי בליבי, במה תדליק אימא את נרות השבת?

בשבת לאחר מכן, אבי שתמיד מגלה תושייה, נזכר במנהג הדלקת נרות שבת, בו נהגו בילדותו כאשר התגורר בעיה"ק טבריה. הוא נטל מגש ארוך ועמוק ממתכת, שבעבר נהגו להגיש בו סלטים. מילא אותו בשמן זית, והניח בתוך השמן עשר פתילות מצמר גפן. מאז כך מדליקה אמי את נרות השבת כשלושים שנה עד היום.

כשנישאנו, ביקש בעלי שנדליק את נרות השבת בשמן זית, מתוך אמונה כי נזכה לקיום ההבטחה של חז"ל "הרגיל בנר, הווין לו בנים תלמידי חכמים".

עבורי הייתה זו שמחה, כיון שבזאת ראיתי הזדמנות להמשיך את מסורת הדלקת נרות שבת בשמן זית, כפי שנוהגים בבית אבי ואמי. כאן נסגר לו מעגל. הורי בעלי קנו לנו זוג פמוטות בדגם הקנדלברות שהיו לאימא. פמוטות שכה אהבתי.

סדרת
מוצרי
אפייה

נס מעולה היה פה

'מעולה' מציגה:
מוצרים קלים לאפייה
כחג החנוכה

מעולה ✓

בהשגחת הברזן
מ"י ירושלים
היחידה המרכזית

מעולה מציעה לכם לכבוד החג מוצרים איכותיים מגוונים וקלים להכנה ביניהם: שוקו, אבקת קקאו, צמקאו שוקולד חום ולבן, פתי בר שוקו וניל, תמציות אפייה רום וניל, סוכריות לקישוט עוגה בסוגים שונים, עוגות להכנה מהירה, פנקייק וכדורי שוקולד.
להשיג בחנויות המובחרות

ג'ר שמאיר חולין

אמנית: עדינה כ"ץ, אימא, מתמחה במגוון אומנויות ומורה

חנוכייה עם סיפור: להכניס את הרוח לתוך החומר

מזל טוב! ראש השנה הכניס אותי לסטטוס אימהי חדש. בפעם הראשונה עם תינוקת קטנה בבית. בהתחדשות נרגשת משלבת בין "ונתנה תוקף" ל"זכינו לגדל", מתחילה שחרית, עוצרת להאכלה, להחלפת טיטול, לחימום ארוחה, רצה לבית הכנסת לתקיעת שופר, ממהרת חזרה לטיפול באוכל, משחק עם הקטנה, להרדים, להתפלל מוסף, לערוך שולחן. נזכרת בכל השנים הקודמות, בראשי שנים שהיו מוקדשים לתפילה בבית הכנסת, משווה לשנה זו, לתפילות הקטועות, לכל העיסוקים... שנה טובה! אין בי תחושת החמצה. אני מכינה ארוחה בתחושה חגיגית. שרה לקטנטונת מפיטי החג. ויש בי שלוה נעימה, ידיעה ברורה שאני עושה דבר גדול וחשוב. זו עבודת ראש השנה נשגבה ממש כמו שהייתה התפילה בבית הכנסת. קדושת היום אינה פוסחת על ביתי, היא נמצאת בו, ונותנת משמעות נשגבה לבישולים ולבקבוקים. כן, בכל העולם מנצחים, אבל אני מנצחת לכבוד החג. בכל העולם יש ממתקים, אבל לנו יש "ממתק של שבת". כולם מתלבשים, קונים, מנצחים... אצלנו זה אחרת. אנחנו פה בשליחות מיוחדת, והיא מקרינה על כל חוויה ומעשה.

